

Zygmunt Wysocki

Deir El-Bahari (Egipt)

Informator Archeologiczny : badania 6, 294-295

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

We wrześniu 1972 r. w ramach współpracy polsko-jugosłowiańskiej prowadzono prace badawcze na zespole osadniczym/twierdza, podgrodzie, cmentarzysko/koło Debrešte /L-82/. Nekropola położona jest na piaszecznej kulminacji, na północny-wschód od ruin twierdzy, która funkcjonowała w czasach hellenistycznych, imperium rzymskiego oraz okupacji bizantyjskiej. Wykop o powierzchni około 102 m² założono na polu uprawnym, po prawej stronie szosy do Ropotova.

Stratygrafia pionowa tego obszaru obejmuje kilka warstw kulturowych o łącznej miąższości do 1,5 m. W warstwę związaną z osadnictwem w okresie halczackim i w epoce neolitu, wkopane są groby. Ogółem odkryto 18 grobów.

Większość pochówków znajdowała się w grobach skrzynkowych, obłożonych i przykrytych płytami kamiennymi. Odkryte groby przeważnie nie były związane ze sobą układem rzędowym. Wszystkie groby, z wyjątkiem jednego, były jednostkowe. Większość zbadanych pochówków stanowią szczątki kostne dorosłych osobników, przeważnie mężczyzn. W czterech grobach były pochowane dzieci, w tym dwa noworodki. Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 9 zawierający poćwiartowany szkielet dorosłego osobnika oraz urnę ze spalonymi kośćmi, innego dorosłego osobnika.

Wyposażenie grobów obejmowało naczynia, lampki oliwne, przedmioty żelazne, monety. Wyjątkowo bogato wyposażono grób nr 9, zawierał on m.in. dwie amfory, dwa ostrza grotu, hełm, miecz, nóż, lampkę oliwną.

Szczegółowe wyniki badań będą opublikowane w jugosłowiańskim wydawnictwie specjalistycznym.

Badania będą kontynuowane.

DEIR EL-BAHARI / Egipt/

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej Uniwersytetu
Warszawskiego w Kairze i .
P.P. Pracownia Konserwacji Zabytków
w Warszawie

Badania prowadziła Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej UW w Kairze, pracami
konserwatorskimi kierował inż. Zygmunt Wysocki.
Finansowała częściowo Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej UW w Kairze, częściowo rząd
egipski. Dwunasty sezon badań, Świątynia z okresu
XVIII dynastii.

Kontynuowano prace nad częściową rekonstrukcją świątyni Hatszepsut. Koncentrowały się one na następujących zagadnieniach. 1/ Prace nad rekonstrukcją portyku na trzecim tarasie świątyni. W ubiegłym sezonie rozpoczęto studia nad rekonstrukcją architrawów w południowej części portyku. W związku z tym ekspedycja w dalszym ciągu kontynuuje badania nad fragmentami architrawów. 2/ Prace nad rekonstrukcją tzw. górnego dziedzińca świątyni. 3/ Trwa nadal odbudowa ściany zachodniej powyżej trzeciego poziomu świątyni. Przystąpiono do badań nad kształtem architektonicznym części centralnej tejże ściany. 4/ Prowadzone są prace, rozpoczęte w ubiegłym sezonie, nad teoretyczną i praktyczną rekonstrukcją ściany wschodniej tzw. górnego dziedzińca świątyni.

Kontynuowano również opracowywanie materiałów pochodzących z odkrytej w latach poprzednich świątyni Totmesa III.

DRIANOWSKI MONASTYR / Bułgaria/
okr. Gabrowo

Instytut Archeologii Uniwersytetu
Jagiellońskiego, Instytut Archeologii
Bułgarskiej Akademii Nauk

Badania prowadzili dr Nikolai Dżambazow,
dr Bolesław Ginter, mgr Barbara Drobniewicz,
mgr Elżbieta Sachse-Kozłowska, Nikolai Sirakow.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Gabrowie.
Drugi sezon badań. Stanowisko jaskiniowe. Paleolit
środkowy i górny.

Kontynuowano badania wykopaliskowe w partii przyotworowej jaskini, posuwając się w kierunku jej wnętrza. Badania tegoroczne nie wniosły zasadniczych zmian do kwestii stratygrafii tej części jaskini. Poszerzono profil poprzeczny do jednej ze ścian skalnych. Wzbogacono natomiast inwentarze kamienne wszystkich wydzielonych w roku ubiegłym poziomów i warstw kulturowych, uzyskano dalsze materiały paleontologiczne, zarówno kości dużych ssaków jak i szczątki mikrofauny.

Potwierdzono istnienie poziomu kulturowego starszego od serii poziomów związanych z typowym mustiero-lewaluasiem, lecz również środkowopaleolitycznego. Dokonano rozdziału stratygraficznego mustiero-lewaluasienu na trzy poziomy / sygnalizowane już w roku ubiegłym/. Wszystkie one związane są z dolną serią gruzowo-gliniastą i gruzowo-piaszczystą datowaną na wczesny Würm. W stropie tej serii zalega najstarszy w jaskini poziom górnopaleolityczny, bardzo bogaty w wyroby krzemienne. Odkryto tu również wiśderek z kła niedźwiedzia jaskiniowego.